

Thiên Đàng Ng Đ

Tác Giả: C u Thiêu-Úy CSQG Lê Th Xuân
Thứ Tư, 12 Tháng 9 Năm 2012 21:07

Tôi ngày 28.6.1975 tôi bị di chuyển cùng chung với chúng tôi Trồng Trung Học Nguyễn Bá Tông tại Sài Gòn đến Trại Suối máu

Được khoảng 1 tuần tôi bị chuyển đến trại Thành Ông Năm, Học Môn do đoàn 500 chúng tôi quản lý. Trại chia làm hai khu: Nhà Sĩ Quan (SQ) Quân đội, và Nhà SQ/ CSQG. Chúng tôi bị chia thành trại B và phòng chen lộn lộn nhau trong một diện tích chằng chịt nghiêng . Lúc này tôi mang thai cháu đến lòng gần 7 tháng. Đây là thời gian thai nhi phát triển, nên thai phải cẩn thận nghỉ ngơi, thoải mái, tránh bệnh tật áp lực và thai phải cẩn thận dinh dưỡng và tinh khiết và đầy đủ. Nhưng với tôi thì hoàn toàn trái ngược. Ngoài môi trường sống quá thiêu vôi sinh, tôi phải nghe tiếng ồn, thối luồn. Đến tối. Tôi chết mỗi, tâm trí lúc nào cũng lo sợ cho bản thân, cho gia đình, và cho chúng. Thai nhi càng lúc càng phát triển nên tôi thèm ăn lắm, nhưng bệnh thì lúc nào cũng đói, dinh dưỡng chúng có, áp lực càng lúc càng nặng và rồi hai chân tôi bị quỳ, chèn kín bít ra máu, không được chườm thuốc men. Tôi đau khổ! Trồng tình trạng sức khỏe tôi và mẹ tôi cũng rất tệ, ngày 12.8.75 Chúng tôi (CS) thì tôi với lý do :”tổm hoãn quản huân vì sắp đi”(nguyên văn).

Vào đến nhà thì ba mẹ và các em nhà tôi đã bị lừa ra khỏi Sài Gòn theo chương trình gọi là hời hợt nghiệp tại Sa-Đéc. Sức khỏe quá yếu, không đi được tôi đành nằm ở căn nhà cũ (bây giờ thì gia đình tôi đang ở). Đến đầu tháng 9.75 đau chuyển bệnh, tôi đến bệnh viện TĐ Dũ . Sau khi sinh cháu bé, tôi mệt lắm, nhưng gần gần xem mặt cháu, biết cháu là gái, thấy khuôn mặt con hao hao giống bố, lòng mình dâng nỗi nhớ chúng và dào dạt thương con, tôi ôm con vào lòng và nghĩ đi vì bị băng huyết. Tính dục tôi trở về tâm trạng cũ, May mắn cho tôi là CS chữa kịp đưa người của chúng vào nên nhân viên và bác sĩ vẫn còn tấm lòng nhân ái và phong cách Miền Nam và nhờ đó tôi thoát khỏi lưỡi hái tử thần. Vì lý do, nên tôi bị thả ra khỏi bệnh viện sau 4 ngày mặc dù tôi còn yếu và cháu bé gần gần 2kg. Tôi lại phải bé cháu tìm được về Sa Đéc.

Khi chiếc tàu đưa tôi về nhà, lòng tôi càng thêm nỗi. Đây là khu hoang dã, xa kia là khu oanh kích tàn do và không có dân cư, vì thời vùng này có rất nhiều bom. Thấy gia đình lam lũ, tôi vô cùng xót xa, vì với tôi ráng sức phải giúp gia đình và tôi lại thêm nỗi nặng nề. Đứng vào thời gian này, khi cháu được gần một tháng thì mẹ con tôi bị bắt trở lại trại giam.

Sáng hôm nay, đang cho con bú, tôi nghe tiếng ghe máy và tiếng người, rồi tiếng chân đến đập nhẩy lên bề mặt phía nhà tôi. Sống trong vùng chúng tôi không dám tâm trí tôi luôn luôn hồi hộp lo sợ.

Thiên Đàng Đ

Tác Giả: C u Thiêu-Úy CSQG Lê Th Xuân
Thứ Tư, 12 Tháng 9 Năm 2012 21:07

Đang còn hoang mang thì tôi đã thấy họ bao quanh nhà tôi, những mũi súng chĩa thẳng vào mặt con tôi. Tôi nghe tiếng lên nòng và tiếng ra lệnh của tên chủ huy:
- Các đồng chí vào vị trí sẵn sàng tác chiến.

Sau đó tiếng quát ra lệnh:

- Chủ Lê Th Xuân, tuy tôi đi tuân theo mệnh lệnh, không được chống đối, chấp hành lệnh quân chủ, thì sẵn lòng cách mạng khoan hồng!

Tiếp theo là hai tên có võ trang tiến sát vào gia đình mặt con tôi. Tôi biết là tôi đã bị bắt. Tôi không sợ, những tôi thấy con quá, phần không muốn xa con, phần sợ con phải chịu cảnh lao tù. Tôi thấy sợ lúng túng vì căn nhà tôi đang làm ngoài ruộng. Tôi nghĩ chủ nhà tôi vậy... Những chúng nhốt tôi không cho. Bị thúc hỏi quá cấp bách; tôi chỉ viết vội là đã bắt tôi đi cho gia đình biết, rồi gom nhanh ít quần áo, viết đồng cho hai mặt con và theo chúng xuống xuống máy giã gạo hai hàng súng “dàn chào mừng” của chúng. Sau này tôi biết tên hung tên chủ huy của vậy bắt hai mặt con tôi tên là Hiếu. Tôi đã có tên gọi tên tôi Sài Gòn trong nhà người cùng quê với mặt tôi. Người này là SQ Quân Lực VNCH che chở cho họ trên quân dịch, lúc này họ làm phó thủ họ. Trước ngày tôi đến họ là Phó chủ tịch Nông nghiệp huyện Thanh Hồng, tịch đồng tháp và dĩ nhiên là rất giàu hách, ngang tàng và giàu có.

Bên chúng chỉ hai mặt con tôi và trại giam Đám Lát thuộc huyện Lấp Vò, Tỉnh Đồng Tháp. Trại giam nằm trên gò đất, chung quanh có nhiều hàng rào dây kẽm gai bao bọc, chúng cần thận gài mìn và chốt nổ để phòng sự trốn trại của tù. Trại này giam giữ thành phần là SQ chủ đất, tôn giáo, đồng phái chính trị... đến những phạm nhân. Vì có con nên chúng cho mặt con tôi ở riêng một góc nhỏ nhà bếp. vách nhà làm bằng đất sinh trần và trần, nên hơi ẩm và nhiều bụi; gió mang theo hơi nóng làm rát da. Tôi mượn nhà bếp hai tấm bao bố gói làm chiếu và mặt con đắp cho con, còn mình thì nằm trên đất. Mẹ tôi chỉ cho mặt con tôi được nhận quần áo quần giã gạo mặt cái đĩa nhỏ để tắm giặt. Vì cái đĩa nhỏ này khi nước tưới xuống mặt có chút ít nước tưới sông cái tràn vào, do vậy mà những chốt đất bên không kịp thoát ra, vì thế nước có màu đen của đất, màu vàng của phèn; mùi hôi thối luôn luôn phần phần, đó cũng là mặt mặt ngửi nh ho.

Thức ăn không được nuôi cấy thì làm sao có sẵn để nuôi con! Vì thế, các bên tù đồng ý cho tôi mỗi ngày được lòng chén nước cơm có lòng dấm gói đang sôi để cùng với giò sống của heo nuôi con. Phần sống trong hoàn cảnh tù đầy để chỉ để sống sống mặt hiếu thì nào là đói, mặt hiếu giá trị miếng ăn và mặt hiếu đó là sự hy sinh, là tấm lòng nhân ái mà Xã hội Quốc

Thiên Đàng Ng Đ

Tác Giả: C u Thiáu-Úy CSQG Lê Th Xuân
Thứ Tư, 12 Tháng 9 Năm 2012 21:07

Gia đã giáo d c cho h .Tôi bi t n các b n tù, c n đối không lúc ng ng dày vò, trí óc ch c m đ n ch y n ăn, nh m đ c m t chén c m l ng, th đ ng, h t mu i, gi t m . Ôi mi ng ăn sao “vĩ đ i” đ n th !

Ngoài cái đối tri n mián hành h , tôi l i ph i đ i phó v i mu i. Khi bóng đen tràn t i cũng là lúc t ng đàn mu i xu t hi n. Chi c mừng c lúc mang theo, bây gi cũng rách m c nh s ph n làm ng i trong xã h i “thiên đ ng”c ng s n.

Tôi ng m ngùi th ng con, tôi lo cho s an nguy c a ch ng, tôi lo cu c s ng lao đao v t v c a gia đình, th y nh ba m và các em th d i c a tôi, tôi t i nghi p cho bà m ch ng hi n lành và n i b t h nh tri n mián đá lên s ph n bà. D ng nh gi t l lúc nào cũng l ng l ng trong khoe m t, th nh ng mi ng tôi thì lúc nào cũng ph i nói nh ng đ i u trái ng c. Tôi c m th y danh d xúc ph m.

Do thi u th n v t ch t, tinh th n hoang mang lo s cho t ng lai m m t t i tám, và th ng nh ng i thân – tôi mỗi mòn và đ n đ n ki t s c, con tôi thì cám cái, y u m và nh ng b nh do thi u dinh đ ng, do môi tr ng đ b n cùng m t lúc “hi p đ ng” t n công trên c th èo u t c a tôi và c a cháu. Lúc n y thì con tôi tóc b t dính và l y l a má máu vì b sái l , toàn thân cháu n i lên nh ng m n nh t nh li ti nh mu i đ t, móng tay nh b long và s t r t ra. Tôi lo quá, có l n tôi đành g t n c m t ch u nh c, h mình xin thu c cho cháu; nh ng b n ng i lòng thú y đ ng đ ng, l nh láng và đ ng nh trong ánh m t chúng có đôi chút h hê c a lòng thù h n. Ôi đ ng bào tôi đ y, ôi ph m cách và lòng khoan h ng “cách m ng!”. S tàn nh n kinh khi p y c a gi ng “ng i” c ng s n làm ý chí tôi b ng đ ng phát tri n mánh li t. Tôi h i h n v s c u c u y và t nh lòng s không bao gi c u xin chúng, tôi đ u n i u t h n, không đ l ni m đau. Dù ch a bi t ph i làm gì, nh ng tôi th y tinh th n c a lý sinh t n và lòng t tr ng trong tôi v ng vàng l m!

S p đ n ngày 2 tháng 9, ngày “qu c khánh” c a chúng, m t phái đoàn không bi t t đầu và c p nào đ n thanh tra. M t ng i trong b n h thoáng đ ng l i tr c m con tôi, chúng ph i b t mũi vì mùi hôi t chúng tôi. Có l nh th mà hôm sau, ngày 30.8.76 m con tôi đ c chúng th ra v v i ba năm qu n ch .

V đ n nhà, toàn c gia đình tôi s ng héo h c, cùng c c v t v , thi u th n, tôi đã hi u t i sao g n năm qua tôi không có th t tin t c gia đình và tôi l i khóc, lòng t tr ng thúc đ y tôi lao h t s c mình cho gia đình, cho đ a con muôn ngàn yêu đ u. C u em trai k tôi, có gia đình, còn Sái Gòn cho tôi hay r ng ng i m ch ng hi n lành c a tôi đã ch t! Tôi th ng và m ng cho bà

Thiên Đàng Ng Đ

Tác Giả: C u Thiêu-Úy CSQG Lê Th Xuân
Thứ Tư, 12 Tháng 9 Năm 2012 21:07

đã thoát đ c cái thiên đ ng man r c a lữ “v n ng i c ng s n”Tôi nguy n c u cho bà s m đ c v cối Ph t nh lòng bà h ng mong c. Tôi xót sa cho ch ng và m ch ng trong cu c chia tay vĩnh vi n không đ c g p nhau, không đ c có m nh khăn tr ng ghi nh công n c a m hi n, không đ c c m tay đ a con trai út mà bà nuôi nhi u k v ng. B ng đ ng tôi th dài ngao ngán cho ki p nhân sinh trong ch đ c ng s n.

G n sáu năm sau k t ngày tôi đ c th ra l n th hai thì ch ng tôi m i đ c th v . Giây phút đ u tiên g p i nhau, tôi quá đ i b t ng và cũng quá xúc đ ng. Toàn thân tôi đ ng l ng. Tôi không nhúc nhích, c đ ng gì đ c, nh ng gi t l c trào ra, lẫn dài xu ng đôi gò má thanh xuân nh ng đã s m tàn phai vì th ng thi t đau bu n, th ng nh .

Nhìn c nh nhà sa sút nghèo kh và cũng vì có l n quá c c tôi có ý đ nh cùng v i ch ng con quyen sinh, nên ngay hôm sau ngày sum v y ch ng tôi b t tay ngay vào cu c sinh t n. Dù c ng quy n đ a phu ng ngăn c n, luôn tìm cách t o b t an, gây phi n nhi u, khó khăn, anh v n quy t chí ph n đ u t làm thuê, vắc m n, bán đ o... gia đình tôi l n h i b c đ n ra c nh b n hàn. Nh ng tai h a l i p đ n! B i lao nh c, thi u th n và di h i trong lao tù, ch ng tôi ngã b nh n ng. Bác sĩ cho bi t m t lá ph i anh b khô n c, màng ph i b dày dính nên kéo và làm trái tim b l ch và thông xu ng, có đ u hi u b s n th n, x gan. Bao nhiêu ti n b c do công lao và ti n t n dành đ m đ c đanh ph i b h t ra đ giành m ng s ng c a anh. Khi đ ng b c cu i cùng ra đi thì may thay, tôi g p đ c ng i ch c c a ch ng tôi, hai ch em th t l c t th anh ch a chào đ i. Nh ch , chúng tôi thoát n n. Cũng k t đó, đ i s ng tinh th n và v t ch t c a chúng tôi đ c an i, khuy n khích và nâng đ . Ch tr thành ng i m th hai c a ch ng tôi,

Bây gi nh l i và kinh r n chu i ngày s ng đ i ách b n tàn kh c nghi t c ng s n , lòng bùi ngùi th ng c m cho nh ng ng i còn trong nanh vu t man r c ng s n. Xin thành kính nghiêng mình tr c nh ng b c anh hùng đã ngã xu ng vì mu n c u n i b t h nh c a quê hu ng, xin đ c khóc nh ng giòng l cho nh ng oan khu t t i tình c a đ ng bào tôi b bàn tay máu c a c ng s n áp b c kh ng ch .

Xin cúi đ u t ng ni m h ng tri u chi n sĩ Qu c Gia, Con yêu c a T Qu c Vi t Nam đã không ti c máu x ng vì s an toàn và phát tri n cho quê h ng. Xin t ng ni m 58 ngàn con yêu c a Hi p Ch ng Qu c Hoa k v n vi n n m xu ng trong cu c chi n đ u cho công lý và t do trên quê hu ng tôi.

Xin cảm n lòng hào hi p c a nhân dân và chính ph Hoa k đã c u v t và đ a chúng t n i t i

Thiên Đàng Đ

Tác Giả: C u Thiêu-Úy CSQG Lê Th Xuân
Thứ Tư, 12 Tháng 9 Năm 2012 21:07

tăm bi thãm, n i t ng cu i cùng c a đ a ng c tr n gian đ n vùng đ t h a, n i tuy t đ i tôn
tr ng nhân ph m con ng i.

Xin cám n nh ng ân nhân, vì tình nhân ái, vì nghĩa Đ ng Bào mà đ n hình là bà Khúc Minh
Th và h i Gia Đình C u Tù nhân Chính Tr đã không b r i chúng tôi, đã không qu n ng i
gian khó t n kém c ti n c a l n th i gian và s c l c, đã ra s c đánh đ ng cho Th gi i và nh t
là Hoa k bi t n i th ng h n ngút ngàn mà c ng s n tr thù b ng cách làm khô máu lên cu c
đ i nh ng chi n sĩ Qu c gia t ng m t th i dũng l c, nay đành thúc th .

H c theo Quý v , chúng tôi nh t đ nh không b quên nh ng ng i đang c n đ n chúng tôi,
Chúng tôi gi gìn đ o lý và văn hóa Vi t, chúng tôi nuôi d ng giáo d c các th h ti p n i v
lòng nhân b n đ tr thành công dân h u d ng cho xã h i và cho s t n vong c a Dân t c.
Thi t nghĩ đó là l i c m n chân thành và thi t th c nh t.

Vi t Nam là Dân t c bi t mang n và bi t cách đ n n . Đó là l i cu i cùng c a giòng tâm s
hôm nay c a chúng tôi.

Little Sài Gòn, ngày Truy n th ng CSQG/VNCH - 1.6.2008
C u Thiêu-Úy CSQG LÊ TH XUÂN